

ЗЕМЕДЕЛИЕТО – С ЕВРОПЕЙСКИ ПРАВИЛА

Земеделието е сектор от приоритетно значение за българската икономика. Заедно с хранителната промишленост, те формират около 25% от БВП при заети над 1 300 000 души. Членството на България в ЕС доведе до нови предизвикателства пред аграрния сектор.

Адаптирането на недостатъчно развитите земеделски стопанства ги постави в тежка ситуация, свързана с прилагането на Общата селскостопанска политика (ОСП) на ЕС. Правителствата след 2001 г. доведоха отрасъла до устойчиво ежегодно намаление от 2–3% на общата селскостопанска продукция. Спрян беше процесът на развитие на полупазарните стопанства в пазарни, с което умишлено се саботира изграждането на средна фермерска класа в аграрния сектор на страната.

Монокултурното земеделие, представено от зърнени и технически култури на големи територии (над 15 млн. дка земя), доведе до производство и износ в непреработено състояние на ниско рентабилни за национална икономика продукти. Не се стимулира износа на преработена селскостопанска продукция.

Страната се намира в зависимост от вноса на традиционно произвеждани храни като зеленчуци, плодове, грозде, месо, мляко за преработка и други. В условията на задълбочаваща се финансова криза България изразходва мизерните си акумулирани финансови средства за внос на храни от първа необходимост.

Усвояването на европейските фондове в селското стопанство за периода 2007–2013 г. беше провалено през първите две години от членството ни в ЕС по безапелационен начин от проявите на корупция и клиентелизъм сред управляващите. Тези негативни явления доведоха до масови протести сред селскостопанските производители.

Основни сектори, като говедовъдството, овцевъдството, свиневъдството, рибовъдството, зърнопроизводството, овощарството и зеленчукопроизводството се намират в състояние на тежка криза.

Стратегическа цел на СИНЯТА КОАЛИЦИЯ е създаване на ефективно и конкурентноспособно земеделие, съобразено с националната специфика и регионални особености и подписаните клаузи в Договора за присъединяване към ЕС, свързани с принципите на Общата селскостопанска политика.

Всичко това ще постигнем чрез изпълнение на следните задачи:

1. Провеждане на политика на устойчиво развитие на земеделието и селските райони с отчитане ролята на пълното усвояване на европейските фондове;
2. Създаване и развитие на устойчиви и конкурентни аграрни структури чрез изграждане на фермерски тип земеделие;
 - Приоритетно кредитиране и максимално усвояване на субсидиите от фамилните, малките и средно големи земеделски

стопанства за формиране на средна класа в земеделието и устойчиво развитие на човешките ресурси в селските райони;

- Максимална подкрепа за земеделски производители, произвеждащи високо рентабилна или експортно ориентирана селскостопанска продукция;

3. Комасация на земеделската земя чрез:

- Доброволна и базирана на ясни икономически правила с цел ускоряване на капитализацията на поземлената собственост и уедряване на земеделските имоти;

- Недопускане раздробяването на вече уедрени парцели на собствениците, годни за селскостопанска дейност;

4. Цялостно преразглеждане на аграрното законодателство в съответствие с членството на България в ЕС:

- Осигуряване на нормативни правила за разпореждане, наследяване и други форми на трансфер на земята към ефективни ползватели и производители, осигуряващи ускорени инвестиции за повишаването на почвеното плодородие;

- Спешни промени в ЗСПЗЗ, Закона за арендата в земеделието, Закона за животновъдството, ЗВМД, Закона за рибарство и аквакултури и други нормативни актове;

5. Възстановяване и развитие на поливното земеделие чрез Национална Програма за възстановяване и развитие на поливното земеделие;

6. Прозрачност в дейността на публичните аграрни институции и повишаване на административния капацитет:

- Отхвърляне на политическата намеса и политическите назначения на административния състав;

- Прозрачност при атестирането на административния апарат чрез предварително оповестени и приети критерии;

- Стимулиране на качествената и ефективна работа на административния апарат;

7. Изграждане на специализирана фермерска кредитна система с широка мрежа от регионални структури:

- Финансово подпомагане и ниско лихвено кредитиране с гратисен период за стратегически важни подотрасли на земеделския сектор;

- Кредитиране на въвеждането на високи технологии в земеделието и добри фермерски практики;

8. Екологично земеделие:

- Повишаване на конкурентоспособността на селското стопанство чрез производство на висококачествени екологични продукти и използване на съвременни енергоспестяващи и екологични технологии за производство на качествена земеделска продукция;

- Активна държавна подкрепа чрез рискови фондове за насърчаване създаването и функционирането на нови за земеделската ни традиция производства;

9. Хранителна промишленост, функционираща с местни суровини:

- Контролиран баланс при внос на суровини (сухо или кондензирано мляко, замразено месо и други) и местно производство за предприятията за храни;

- Институционална подкрепа на местните производители на суровини за производство на достатъчни количества, добро качество и конкурентни цени;

- Повишаване доверието на потребителите към качеството на храните чрез сертификация, маркетинг и реклама при съответствие със стандартите на ЕС;

10. Безопасност и качество на храните:

- Създаване на специализиран орган – "Национална агенция по безопасност на храните", съчетаващ здравеопазване на животните и растенията, ветеринарно-санитарен, фитосанитарен и хигиенен контрол при производството, съхранението и реализацията на храните, реално въвеждащ принципа за контрол „от полето до масата“;

- Недопускане на случаи на измама на потребителя чрез фалшифициране на продукта или неизпълнение на технологичните документи за неговото производство;

11. Селскостопанска наука и образование:

- Развитие на аграрното образование и наука, съобразно приоритетите в аграрния сектор за повишаване на конкурентоспособността на българското земеделие чрез ускорено внедряване на научните продукти във фермерската практика и опазване на околната среда. Заплащане на заетите в селскостопанската наука и образование, съобразно стандартите на ЕС;

12. Партньорство с неправителствените организации:

- Участието на браншовите и други неправителствени организации в разработването и прилагането на аграрната политика. Недопускане решаването на спорните въпроси с методите на администрирането и силовия диктат;

- Партньорство при усвояване на европейските средства за развитие на отрасъла;

С решаването на формулираните приоритети Синята коалиция ще постигне:

1. Повишаване на жизнения стандарт и формиране на средна класа в селските райони чрез:

- Стабилизиране и повишаване на качеството и обемите на селскостопанска продукция;

- Стимулиране създаването на нови видове алтернативна заетост;

- Финансово укрепване на земеделските стопанства и максимално използване на потенциала от естествени и човешки ресурси;

- подобряване качеството на живот в селските райони;
- 2. Постигане на максимална ефективност в аграрния сектор чрез комплексно развитие на селските райони (производство на първични суровини – краен продукт);
- 3. Използване на финансовите ресурси на националните, европейските и международни финансови институции за развитие на земеделието и селските райони;
- 4. Обучение, квалификация и преквалификация на селското население за достигане на по-високо равнище на професионална подготовка;
- 6. Усъвършенстване и модернизиране на инфраструктурата в селските райони.